

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19.04.1994, sp. zn. 5 Cmo 74/94, ECLI:CZ:VSPH:1994:5.CMO.74.1994.1

Číslo: 53/1995

Právní věta: Podmínkou pro rozhodnutí o nárocích ze směnek a šeků je řádný návrh na zahájení řízení podle ustanovení § 74 o. s. ř. Podmínky uvedené v § 175 odst. 1 o. s. ř., tj. předložení prvopisu směnky nebo šeku a případně dalších listin a návrh na vydání směnečného nebo šekového platebního rozkazu, nejsou náležitostmi návrhu, ale předpokladem pro rozhodnutí ve věci formou směnečného nebo šekového platebního rozkazu. Jsou-li nároky ze směnky nebo šeku uplatněny řádným návrhem podle ustanovení § 79 o. s. ř., ale nejsou splněny podmínky pro rozhodnutí v rozkazním řízení, postupuje soud podle poslední věty ustanovení § 175 odst. 1 o. s. ř. a nařídí jednání. Pro nepředložení platné a pravé směnky nebo šeku, případně dalších listin, k návrhu na zahájení řízení nelze řízení zastavit, a to ani podle ustanovení § 43 odst. 2 o. s. ř., ani podle ustanovení § 104 o. s. ř.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 19.04.1994

Spisová značka: 5 Cmo 74/94

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Platební rozkaz, Platební rozkaz směnečný a šekový

Předpisy: 99/1963 Sb. § 79
§ 175 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalující společnost s ručením omezeným se vůči žalovanému podnikateli domáhala zaplacení 301 500 Kč s úrokem 6 % od 22. 7. 1993 do zaplacení a 500 Kč na náhradu útrat protestu podle listiny ze dne 22. 6. 1993, označené v textu jako směnka a žalovaným akceptované.

Krajský soud v Hradci Králové řízení zastavil a žádnému z účastníků nepřiznal náklady řízení. Soud konstatoval, že na výzvu soudu, aby předložil prvopis směnky, předložil žalobce listinu, označenou v textu jako směnku, která však směnkou není, protože je vystavena 22. 6. 1993 a zní na zaplacení v korunách československých. Směnečný peníz může být vyjádřen v jakékoliv měně, musí však jít o měnu existující. Tato směnka je tedy neplatná. Jde o nedostatek řízení, který nelze odstranit, a proto soud prvního stupně řízení podle ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil.

Proti tomuto usnesení se žalobce odvolal a navrhl jeho zrušení. Uvedl, že uvedení měny Kčs – na směnce je nedostatkem jen formálním. Žalovaný směnku akceptoval, tedy mu bylo známo, že mu jsou

zapůjčeny peníze v platné české měně. K vystavení směnky byl použit běžně používaný formulář. Poukazoval též na bankovní praxi, kdy potvrzení o finančních operacích jsou stále ještě uváděna předtiskem Kčs, aniž by bylo možné namítat, že jde o vklady nebo výběry neplatné.

Vrchní soud v Praze usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Předpokladem rozhodování v občanském soudním řízení je řádný návrh s náležitostmi podle ustanovení § 42 a § 79 o. s. ř. Stejně podmínky platí i pro rozhodování o nárocích ze směnek nebo šeků. Pokud jde o podmínky uvedené v ustanovení § 175 odst. 1 o. s. ř., tj. předložení prvopisu směnky nebo šeku a případně dalších listin a návrh na vydání směnečného nebo šekového platebního rozkazu, nejde již o náležitosti návrhu, ale o předpoklady pro zvláštní postup rozhodování ve věci právě formou směnečného nebo šekového platebního rozkazu. Předložení platné a pravé směnky tedy není podmínkou řízení, ale jen předpokladem pro rozhodnutí v rozkazním řízení.

Z uvedeného hlediska byl v postupu soudu prvního stupně vnitřní rozpor, když na jedné straně konstatoval, že jsou dány neodstranitelné překážky řízení, a na druhé straně činil opatření k tomu, aby právě tato překážka, předložení prvopisu směnky, byla odstraněna.

Důsledky situace, kdy existuje návrh, který je možno projednat, ale u něhož nejsou podmínky pro rozhodnutí formou směnečného nebo šekového platebního rozkazu, řeší přímo ustanovení § 175 odst. 1, poslední věta, o. s. ř., když stanoví, že v takovém případě nařídí předseda senátu jednání. Tak také měl soud prvního stupně postupovat, pokud neshledal předpoklady pro vydání směnečného platebního rozkazu.

S ohledem na tyto závěry, které odvolací soud učinil, nezabýval se pak již hodnocením věcných otázek existence práva z předložené listiny a nehodnotil tedy z tohoto hlediska ani závěry soudu prvního stupně, ani námitky odvolatele.

Odvolací soud uvedené usnesení soudu prvního stupně zrušil podle ustanovení § 221 odst. 1 o. s. ř. a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.